

Demokratije indorsirajo Roosevelta

Zbran je nov načelnik demokratske stranke; podpredsednik Wallace zagotavlja, da bo vodil Mr. Roosevelt narod k zmagi in miru.

Washington, 22. jan. — V hotelu Mayflower so se zbrali članje demokratije k vsakoletnemu banketu v proslavo organizatorja demokratske stranke, Jacksona. Vsak je plačal 100 za sedež pri mizi. Govori, ki so se vrstili pri banketu, so bili vsi v smeri, da demokratska stranka indorsira predsednika Roosevelta za njegov 4. termin.

NOVI GROBOVI

Peter Sokach
V soboto popoldne je umrl v svojem domu poznani rojak Peter Sokach, star 58 let. Stanoval je na 21650 Ivan Ave. v Clevelandu. Bil je vasi Sošica pri Metliki, odkoder je prišel v Ameriko pred 42 leti. Tukaj je služil v vojski, nato pa se je zaposljal za železnico. Bil je član društva sv. Vida, 25 KSKJ. Bil je med ustanovitelji fars sv. Kristine in eden prvih cerkvenih mož. Od leta 1920 do 1941 je lastoval farmo Madison, O. Pogreb bo v sredo jutraj ob osmih iz Svetkovnega pokopališča, 478 E. 52. St. v cerkev sv. Kristine in Kalvarijo. Naj počiva v miru, preostali mu žalije.

Mary Lewis
Včeraj jutraj je umrla v polyclinic bolnišnici Mary Lewis, rojena Marinšek, stara 41 let. Stanovala je na 289 E. 156. St. Bila je rojena v Clevelandu. Zapuščala žalujočega soproga Johna, hčere Antonette, Mary, Alexandra, Helen, sina William in Franka, starše Johna Antonia Kness, brata: Rev. Marcel, ki je franciskan v Leontu, Ill., in Johna ter sestre: Redovnico Raphael v Millvale, Pa., Ano Marinšek, Julia Barrett in Angeline Gliha. Bila je članica društva sv. Helene št. 193 KSKJ. Pogreb bo v četrtek jutraj ob devetih v Svetkovnega pokopališča, 478 E. 52. St. v cerkev Marije Vnebovzete in na pokopališče sv. Pavla. Naj počiva v miru, preostali mu žalije.

Joseph Jakše
Sinoči je nagloma umrl Joseph Jakše, star 39 let. Stanoval je na 244 Dayton Rd., Madison, O. Pogreb oskrbuje Svetkovni pokopališčni zavod. Čas pogreba še ni določen.

Pomagajte Ameriki, kupujte obrambne bonde in znamke.

Naši fantje - vojaki
V SLUŽBI
ZA SVOBODO IN DOMOVINO

Vojni oddelek poroča, da je bil ubit na Bougainville v južnem Pacifiku korporal John Lindič, star 24 let, sin Mr. in Mrs. Peter Lindič iz 386 E. 156. St. Čas ni sporocan in tudi ne vzrok smrti.

Iz Afrike se je oglasil poročnik-bombardir Frank A. Jakšič, sin Mr. in Mrs. Frank M. Jakšič, 6111 St. Clair Ave. Poročnik Jakšič je bil šele nedavno poslan preko morja.

Iz New Mexico, kjer trenira

Naciji in fašisti že beže iz Rima, ker se boje zaveznikov

Madrid, 23. jan. — Ceste, ki vodijo proti severu iz Rima, so polne avtov in drugih vozil, ki vozijo nemške in italijanske uradnike. Nemški kvartirnojski kor je premestil glavni stan v Florenco in komunikacijski center nemške armade so premestili v Chiusi, 82 milj severno od Rima.

V Rimu je ostalo samo vojaštvo, da pripravi obrambo Rima v predmestjih. Med Rimom in severom so bile prekinjene vse telefonske zveze. V nevarne dežele gredo iz Rima samo kratka diplomatska poročila.

V nemških krogih tukaj je mnenje, da bodo zavezniški udarili na Francijo na zapadu in na jugu. Južno Francijo Nemci že utrjujejo vse od španske meje pa do Marselja.

Nemci se boje vstaje francoskega naroda, ko pride invazija. Nemški poslanik v Vichy je baje zahteval od marsala Petaina osebno garancijo, da Francozi ne bodo napadli Nemcev, kadar prične zavezniški invazijo. Najnovejša poročila trdijo, da ni Petain na to zahtevano nič odgovoril.

Plačajte svoje davke zgodaj, svri davčni kolektor

Thomas M. Carey, vladni pobiralec dohodninskih davkov, svri meščanstvo, naj predloži svoje davčne pole zgodaj in naj ne čaka do zadnjih dni v marcu, ker takrat bo morda velik drenj.

V Midland poslopju je na razpolago 125 uslužbencev, da pomagajo davkoplačevalcem izpolniti davčno polo. Uradne ure so vsak dan od 8:15 jutraj do 5 popoldne.

Vsak delavec mora dobiti od delodajalca listino W-2, ki izkazuje, koliko mu je delodajalec odtiral za davke lanske leto in listino, ki izkazuje, koliko je plačal davka v letu 1942.

Novi uradniki

Odbor SDD na Prince Ave. je za letošnji sledeč: Predsednik Peter Segulin, podpredsednik Gáspér Segulin, tajnik Anton Miklavčič, 11006 Revere Ave., blagajnik Rudolph Rožanc, zapisnikar Gáspér Segulin, nadzorniki: Andy March, John Vatovec, Frank Arnshek; gospodarski odbor: John Taucar, Frank Požar, Martin Mirtel; pravni svetovalec Frank V. Opaškar; oskrbniki: Mrs. Stella Mahnich in Miss Rose Ban. To je prvi v zgodovini Dvorane, da so bili vsi predšnji direktorji ponovno izvoljeni.

Zemljiški davki so višji v Garfield Heights, O.

Davčna mera za Garfield Heights, O. je bila dvignjena za 25 centov na vsakih \$100 vrednosti zemljišča ter znaša zdaj \$3.13, dočim je bila lanske leto \$2.88. Davčna mera v Maple Heights, O. je pa padla od \$2.99 za \$100 vrednosti na \$2.95.

Precej ga je zapadlo

V Clevelandu in okolici so se ljudje večeraj jutraj zbudili v snegu. To se pravi, od desetih večer v soboto do sedmih jutraj v nedeljo je padlo 2.4 palca snega. To bo precej pomagalo vojnim vrtovom, ki so bili že vsi razsušeni.

Ameriške in angleške čete so presenetile Nemce in se nenadoma izkrcale prav blizu Rima

Urad za vojno produkcijo je ukazal ustaviti gradnjo

Washington. — Urad za vojno produkcijo je ukazal ustaviti konstrukcijo na sedmih jeklarinah, katerih gradnjo je vlada ukazala, ko je primanjkovalo jekla. Nekatere teh tovarnen so že skoro popolnoma izgotovljene, med temi ona Republic Corporation v South Chicagu, Ill., za katero so že potrošili \$88,484,860. Jeklo, ki bi ga izdelovale te nove tovarne, ni več potrebno za vojno, zato tovarne ne bodo dogradili.

Med temi, ki jih ne bodo izgotovili, je tudi ena v Massillon in dve v Canton, Ohio.

Clevelandska firma bo zopet izdelovala peči

Cleveland Cooperative Stove Co., 2333 E. 67. St. in 2818 Harvard Ave. bo začela zopet izdelovati kuhinjske peči. Prve izdelke bo dala na trg že okrog 1. marca. Prvi izdelek bodo peči s štirimi gorilci.

Od julija 1942 do julija 1943 je firma izdelovala oklepne plošče za tanke. Ko ni imela več teh naročil, je začela tvrdka menjati stroje, da bo lahko začela izdelovati svoje lastne produkte kot pred vojno, to je kuhinjske peči.

Nemške čete prihajajo na bolgarsko-turško mejo

London. — Iz Stockholma prihajajo vesti, da se zgrinjajo nove nemške čete na bolgarsko-turško mejo. To vsekakor znači, da se tukaj pripravlja večja akcija.

Dajmo... posodimo

STRICU SAMU

4. VOJNEM POSOJILU

da bomo hitreje dosegli zmago!

V Greater Clevelandu je do danes kupilo 179,363 oseb vojnih bondev v vsoti \$5,398,700 v kampanji za 4. vojno posojilo. Kampanja bo trajala do 15. februarja in za Cleveland je določena kvota \$208,252,000.

Ta mesec gre kampanja največ za tem, da posamezniki kupijo za \$40,000,000 te vrste vojnih bondev.

Kdor le more kupiti, naj kupi in posodi denar Stricu Samu, da bo mogel nadaljevati vojno do končne zmage.

IZ BOJNE FRONTES

(Ponedeljek 24. januarja)

ITALIJA—Najnovejša poročila trdijo o novih izkrcanjih zaveznikov na zapadni italijanski obali južno od Rima. Zavezniški se izkrcali na 80 milj dolgi fronti, odkoder prodirajo v notranjost.

PACIFIK—Japonsko bazo Paramushiro, ki je najbolj severna japonska baza, so zavezniški bombardirali štirikrat v treh dneh. Vse kaže, da si zavezniški utirajo pot proti sami japonski.

RUSIJA—Ruska armada je še pet milj od točke, katere zavzetje bo odrezalo beg 250,000 nemških vojakov na fronti pri Leningradu.

LONDON—Zavezniški bombniki, med temi 200 ameriških, so včeraj razbijali severno Francijo. Zmetali so nad 300 ton bomb.

Paul McNutt bo danes pregledal položaj tukaj

Cleveland, O.—Paul V. McNutt načelnik Rooseveltove komisije za delovno silo se nahaja v Clevelandu, kjer bo pregledal industrijo in njeno delovno silo. Na podlagi svojega opazovanja bo potem presodil, če naj vzame Cleveland iz znana mest, kjer primanjkuje delovne sile. To je jako važno, ker mesta, ki so na listi kot kraji, kjer primanjkuje delovne sile, ne dobe vojnih naročil, ali vsaj ne v izdatni meri.

Danes popoldne ob treh bo šel komisar v mestno hišo, kjer se bo posvetoval z odborom za vojno produkcijo, ki ga je postavil župan Lausche. Ta odbor mu bo podal lahko popolno sliko glede industrijskega položaja v mestu.

Civilista sta vjela pobeglega Nemca

Louisville, Ky. — Nek voznik šolskega busa in nek farmar sta vjela nemškega vojnege ujetnika, ki je pobegnil iz taborišča Breckenridge, Ky.

Benito Mussolini je zopet slabši

Stockholm. — Švedsko časopisje poroča vest iz Švice, da se je zdravstveno stanje Benito Mussolinija mnogo poslabšalo, odkar so Nemci ustrelili njegovega zeta grofa Ciana.

Oddano pregrinjalo

V soboto je bila lepa udeležba v Knausovi dvorani pod avspicij kluba slovenskih narodnih nos. Oddana je bila tudi posteljna odeja, katero je lastnoročno izdelala Mrs. Sinti iz Euclida. Dobila jo je Mrs. A. Fox, 910 E. 222. St., ki je s svojima hčerama prodala lepo število listkov za to odejo. Ves preostanek od prodaje listkov in prireditve bo oddan za revne v stari domovini. Svota bo pozneje poročana.

Pozor, društveniki!

Jutri bo 25. v mesecu in zadnji dan, ko moramo poravnati svoje asesmente pri društvi. Olajšajmo delo tajnikom in tajnicam ter plačajmo asesmente pravočasno.

S tem so prišli zavezniški nemški liniji v južni Italiji za hrbet. Nemci že zapuščajo linijo pri Cassini, da uidejo zajetju.

ZAVEZNIKI SO SE IZKRCALI 16 MILJ POD RIMOM BREZ OPOZICIJE

Alžir, 22. jan. — Ameriške in angleške čete, na tisoče istih, so se nocoj nenadoma izkrcale na obrežju 16 milj pod Rimom ter zavzele obrežje v dokajšni širini. Številno brodovje je pripeljalo čete k obrežju, ki so se izkrcavale na suho pod streho ogromne zračne armade. Ob času, ko je vrhovno poveljstvo dalo v javnost to poročilo, ni bilo od strani sovražnika še nobene posebne opozicije.

To drzno invazijo pod Rimom, ki je očividno popolnoma presenetila Nemce, so izvedli zavezniški ob dveh zjutraj. Zavezniški glavni stan poroča, da so se izkrcali čete "južno od Rima" in da so namenjene s pohodom na Rim.

Nemci pa poročajo, da so se izkrcali zavezniški nekje od 16 do 30 milj južno od Rima in sicer na ravnini med izlivom reke Tibere, ki teče skozi Rim in pristanščem Nettuno. Nemci priznajo, da je padlo pristanišče Nettuno zavezniškom v roke.

Čete, ki so se izkrcale na obrežju, zdaj uspešno prodirajo v notranjost, trdi zavezniški glavni stan.

Ta nenadna invazija južno od Rima je bila izvedena istočasno, ko je 5. ameriška armada napadla nemško linijo pri Cassinu, der motila 10. nemško armado.

Letalci, ki so krili izkrcanje zavezniškov pod Rimom poročajo, da ni bilo na izpregled nemške zračne sile.

Zavezniške čete so se naglo pomaknile v notranjost od obrežja in prodirajo proti Apijski cesti, ki vodi v Rim. Ko zasedejo to cesto, bo odrezan umik 10. nemški amardi pri Cassinu, ki šteje kakih 13 divizij.

Zavezniški mislijo, da Nemci ne bodo mogli dobiti ojačen iz severne Italije do Rima, ker so zavezniški letalci zadnji teden razbili skoro vse železniške proge in ceste, ki vodijo od severa proti Rimu. Vendar pričakujejo, da se bo nemška armada, ki se nahaja pri Rimu, postavila v bran z vso silo, da ubrani Rim.

Izguba Rima bi pomenila veliko moravno katastrofo za nacije. Zavezniški bombardniki nadaljujejo z razbijanjem zveze med Rimom in nemškimi divizijami v severni Italiji, obenem pa razbijajo prometne zveze južno od kraja invazije, da preprečijo 10. nemški armadi hiteti Rimu na pomoč od juga.

Južno od nove invazijske točke se nahaja 200,000 mož broječa nemška armada, kateri preti popolno obkoljenje. Pred njo stoji

Zavezniški še nočejo izdati kraja, kjer so se čete izkrcale, da ne dobi sovražnik predčasno potrebnih informacij. Toda iz Rima poročajo, da so zavezniški tako blizu, da slišijo v Rimu grmenje topov.

Nemci se boje invazije tudi v Norveški

Stockholm. — Iz glavnega mesta Norveške, Oslo, se poroča, da so nemške oblasti odvedle iz obrežnega mesta Tromso 4,000 civilnih prebivalcev. Tudi mesto Narvik in Harstad nameravajo izprazniti, ker pričakujejo tukaj in vazijo iz Anglije.

Tedenski koledar za racioniranje

KONZERVE — Zelene znamke G, H in J so veljavne do 20. februarja.
MESO, sirovo maslo, sir itd — Rujave znamke R, S, T in U iz knjige 3 so veljavne do 29. januarja. Znamka V je veljavna zdaj, W od 30. januarja, X od 6. februarja. Vse so veljavne do 26. februarja.
SLADKOR — Znamka 30 iz knjige 4 je veljavna do 31. marca.
ČEVLJI — Znamka 18 iz knjige 1 in znamka 1 "airplane" iz knjige 3 sta veljavni za en par čevljev do preklica.
GAZOLIN — Znamka 10 iz knjige A kupi 3 galone gazolina do 21. marca. B in C ter B-1 in C-1, vsaka za 2 galona gazolina, B-2 in C-2 vsaka za 5 galon gazolina, dokler jih imate kaj.
KOLESA — Knjiga A mora dati pregledati avtna kolesa do 31. marca, B in C do 29. februarja, komercialna vozila vsakih 5,000 milj ali vsakih 6 mesecev, kar pride prej.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER6117 St. Clair Ave. Henderson 0628 Cleveland 3, Ohio.
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$6.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.50.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$4.00.
Za Ameriko in Kanado, četrt leta \$2.00. Za Cleveland, po pošti, četrt leta \$2.25.
Za Cleveland in Euclid, po raznašalcih: Celoletno \$6.50, pol leta \$3.50, četrt leta \$2.00.
Posamezna številka 3 cente

SUBSCRIPTION RATES:

United States and Canada, \$6.50 per year. Cleveland, by mail, \$7.50 per year.
U. S. and Canada, \$3.50 for 6 months. Cleveland, by mail, \$4.00 for 6 months.
U. S. and Canada, \$2.00 for 3 months. Cleveland by mail \$2.25 for 3 months.
Cleveland and Euclid by Carrier \$6.50 per year; \$3.50 for 6 months.
\$2.00 for 3 months.
Single copies 3 cents

Entered as second-class matter January 5th, 1939, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 19 Mon., Jan. 24, 1944

Žrtve pred nami in za nami

Za ameriško bojno silo so največje žrtve še na obzorju, dočim so večina za civilno prebivalstvo že premestene.

Voditelji kot so Roosevelt, Churchill in Stalin napovedujejo veliko invazijo na Evropo, ki jo bodo začeli zaveznički v bližnji bodočnosti in obeta biti draga za nas Amerikance, ker bo glavno breme invazije slonelo na ameriških četah. Prepričani smo, da bo naša bojna sila izvršila svojo nalogo.

Naša domača fronta se je pa, glasom opazovalcev iz naše prestolnice, že naveličala vojne in postaja mlačna. To ni tako naveličanost, kot jo čuti, na primer, berlinsko prebivalstvo, nad katerim se noč in dan rušijo strehe, ampak ameriškega civilnega prebivalstva se je polastila nekaka apatija, kot se polasti zmagovalca, ki je že dosegel svoj cilj.

Res je, da se civilnemu prebivalstvu ni treba bati nikakih vojnih grozot, — niti mu ne grozi prevelik napor, da bi moral zanj prinašati kakke nadčloveške žrtve. Material, ki je potreben za invazijo je že izdelan, ali pa bo še izdelan od delavcev pri njih vsakdanjem rutinskem delu. Vse tovarne, ki so potrebne za izdelavo vojnih potrebščin, stoje popolnoma opremljene in pripravljene izvršiti vsako delo. Za te tovarne je potrošila vlada lansko leto nad tri milijone dolarjev, v letu 1942 pa nad dva milijona.

Kljub temu, da se večajo kupi izdelanih bojnih potrebščin, pa nekatere tovarne še vedno najemajo, nove delavce, toda ne več v takem obsegu kot lansko leto. V 12 mesecih, računano do julija 1944, bo vojna industrija najela, na primer, en milijon in pol novih delavcev, dočim jih je najela v letu do julija 1943 štiri milijone in pol. Zato lahko pričakujemo, da se bo letos pojavila že tu in tam brezposelnost.

Ker torej lahko rečemo, da je vojni program kolikor toliko že dosežen, je treba pripravljati potrebščine za civilno prebivalstvo. Sodi se, da bodo postavljeni mnogo civilni produkti v izdelavo že v prvih treh mesecih tega leta. Ako se bo pa Nemčija zrušila pred junijem, bodo izdelovale naše tovarne letos komaj polovico vojnih potrebščin, dočim je znašala njih produkcija lansko leto dve tretjini. Predvsem bodo začele tvornice izdelovati najnujnejše potrebščine, kot električne ledenice in pralne stroje.

Mi Amerikanci lahko trdimo, da smo izdelali vojne potrebščine brez takih naporov, kot so bili potrebni, na primer, v Angliji in Rusiji. To se pravi, da naša domača fronta ni toliko trpela, kot ona v Angliji in Rusiji. Nekateri trdijo, da nam ni bilo treba izgotoviti toliko vojnih potrebščin, kot so jih morali v Rusiji in Angliji, toda to bodo povedali šele računi po vojni, ko bomo primerjali, koliko smo producirali mi in koliko so druge dežele.

Kar armada in mornarica zdaj še največ potrebuje, so barke za invazijo in pa letala. No, te bomo lahko izgotovili brez posebnega napora. Iz tega sledi, da se letos ne bo stavilo na civilno prebivalstvo izjemnih zahtev, da bi pod bremenom ravno omagovalo.

Menda se tega domača fronta zaveda, ker kaže, kot smo rekli zgoraj, nekako naveličanost za vojno. To nam pokažejo naslednje številke. 'Ko so potrebovali za ženski armadni pomožni kor 200.000 novink, se jih je priglasilo komaj 60.000. Za enak kor pri mornarici je bila določena kvota 110.000, priglasilo se jih je le 47.000. Zbiranje starega železa ni tako, kot bi moralo biti. Dajanje krvi za Rdeči križ so za 30% pod kvoto. Pri nakupovanju vojnih bonдов se mali odjemalci ne priključajo kot bi bilo pričakovati.

Obratno pa domača fronta gleda, vsaj nekateri sloji, kako bi dobičkovoala od vojne. Zahteve po višji mezdii so na dnevnem redu s stankami. V kongresu imajo svoje bloke farmarji in trgovci, ki zahtevajo svoje koristi. Vse kaže, tako pravijo v Washingtonu, da bo večja zahteva po več denarju kot pa po potrebščinah. Kongres in vlada bodo pa precej popustljivi napram narodu, ker letos bodo — volitve.

Eno je pa pri vsem gotovo in to je, da ni naša bojna sila prav nič zadovoljna z domačo fronto, ko sliši o neprestanih zahtevah po dolarju in o neprestanih stankah. Armada skrbi za to, da zvedo vojaki o tem v najbolj oddaljenih bojnih pozicijah. Vojaki premišljajo o svojih skromnih dohodkih, o dohodkih svojih žena, ki so jih pustili doma in pa o dohodkih onih, ki nosijo velike črke iz tovarnih domov.

One družine, ki so dale svoje oboroženi sili, se v strahu vprašujejo: kako dolgo še, koliko bo še žrtve? Nekateri napovedujejo, da bodo žrtve na bojnem polju letos trikrat tako velike, kot so bile lansko leto, ko so znašale 131.000 mož. In ako bo to prišlo v kratki dobi, recimo v par tednih, bo udarec podoben onemu pri Pearl Harborju.

Kongres bo morda skušal uvesti nekaj več discipline v domačo fronto, obenem bo pa skušal potolažiti vojaka z raznimi bonusi in vladnimi deli, ko bo odpuščen iz armade. Drugače bo vojak, ko bo prišel domov, vprašal: kaj ste delali doma, ko smo mi ležali v blatu in močvirju po džunglah — za en dolar na dan?

BESEDA IZ NARODA

Prisrčna hvala

Vsem vam je znano, da slovo je vedno težko in človek se kaj neprijetno počuti, kadar se poslovlja, da mu to slovo privabi največkrat tudi solze v oči. Človek, ki se poslovlja od svojih prijateljev, si pač ne more pomagati, da bi se ne spomnil nazaj v preteklost in na dneve, ki jih je preživel med svojimi prijatelji od katerih pa mora vzeti slovo. Ob slovesu pride človeku na misel vsa preteklost, pa naj je bila že vesela ali žalostna.

Prav tako sem se tudi jaz potih, ko sem stopil v šolsko dvorano sv. Vida 4. januarja zvečer in videl tam zbranih lepo število faranov-prijateljev, ki so prihiteli, da se poslovimo. Prihiteli so, da mi želijo svoj prisrčni "z Bogom" in da so mi želeli božjega blagoslova v mojem delovanju. Ne morem dobiti pravih besed, da bi izrazil svoj občutek, ki sem ga občutil omenjeni večer. Rečem pa toliko, da mi bo ostal v prijetnem spominu vse dni mojega življenja.

Zato pa se vam želim prav vsem, ki ste bili omenjeni večer navzoči in tudi tistim, ki vam ni bilo mogoče priti iz enega ali drugega vzroka, prav prisrčno zahvaliti za vso vašo prijaznost, za iskrena voščila in vašo velikodušnost. Posebno pa se zahvaljujem Father Andreyju in njegovemu dobrodu, ki se je potrudil, da mi je priredil tako prisrčen poslovilni večer v tako kratkem času.

K zaključku naj vas zagotovim vse, da se bom vedno spominjal mojih prijateljev od fare sv. Vida v vsakdanjih molitvah pri sv. maši in upam, da tudi vi ne boste pozabili name in se me spomnili s kakšno molitvijo.

Prisrčna hvala vsem in Bog vas blagoslovi!

Father Max Sodja.

Lokalni odbor št. 2 JPO-SS

Z veseljem poročam cenjenemu občinstvu o dohodkih zadnjih par tednov. Darovali so sledeči:

Po \$250: Slovenska dobrodelna zveza in Klub društev SND na St. Clair Ave.

Nabiralec L. Medvešek — darovalec Anton Gorišek na Green Rd., Randall, O., je daroval \$5.00.

Prejel od nabiralca John Tavčarja: po \$5.00: Joseph Somrak in John Tavčar.

Louis Judnich nabral: dr. Clevelandski Slovenci št. 14 S. D. Z. darovalo \$10, Mr. in Mrs. Judnich \$5.

Frank Virant izročil \$5, katere je darovalo društvo Dosluzencev.

Frank A. Turek izročil nabrano vsoto: dr. Kristusa Kralja št. 226 KSKJ darovalo \$25, društvo Loška dolina \$25 in društvo Sreča Marije (staro) \$10.00.

John Krebel izročil vsoto \$25, katere je prispeval pevski zbor Zarja.

Joseph Okorn nabral: društvo France Prešeren št. 17 SDZ darovalo \$10 ter Mr. in Mrs. Frank Stupar \$2.00.

Vsem, ki ste se potrudili, da ste nabrali tako lepo vsoto in prav tako tudi vsem onim, ki ste prispevali izrekam najtoplejše zahvalo in to v imenu našega trpečega naroda v stari domovini, kateremu bomo celili rane z našimi dobrosrčnimi prispevki. Tudi v imenu celotnega odbora, kateri ves neumorno deluje, najlepša hvala.

Vse one, kateri imate še kaj nabrane, pa bi prosil, da izročite kakor hitro mogoče, da nam bo lažje zaključiti račune, kajti letna seja našega lokalnega odbora se kaj hitro bliža.

Prav lepo tudi apeliram na vse zastopnike, ki ste sprejeli

zastopstvo pi svojih društvih, da si že danes zabeležite datum 30. januarja in se prav gotovo udeležite glavne seje, ki se bo vršila omenjeni dan ob dveh popoldne v spodnji dvorani Slovenskega narodnega doma na St. Clair Ave. Pridite, da boste slišali poročilo o delovanju našega odbora v preteklem letu in da si obenem začrtate pot za to prekristno delovanje. Izvoliti pa boste morali tudi odbor, ki bo deloval med sejami v imenu celotne akcije. Pomagajmo in darujmo.

Joseph Okorn, blagajnik

Ignaciju Slapniku v spomin

Piša A. G., prijatelj družine

V vrvenju življenja, ki beži mimo nas kakor brzovlak, ki izginja izpred oči, bo kmalu ostal zanami spomin na Ignaciju Slapnika, da si ga imamo te dni še vsi v živem spominu pred očmi in v srcih premišljujemo o njem, ter razsojamo v pogovorih o njem, kaj in zakaj, da je tako hitro odšel v boljši svet in pustil vse, katere je ljubil. Na zemlji je že tako. Naj se dogodi še tako izvanreden dogodek, hitro življenje ga zagrne v pozabljivost in vsakdanji novi dogodki celijo rane in nove rane nastajajo. Tako gre življenje in dogodki mimo nas kakor brzi vlak.

Obudimo v teh dneh, ko je med nami še v dobrem spominu, na njega še nekaj misli, katere so njega vredne, z drugo besedo: naberi moji prijatelji, ki izginjajo izpred oči, bo kmalu ostal zanami spomin na Ignaciju Slapnika, da si ga imamo te dni še vsi v živem spominu pred očmi in v srcih premišljujemo o njem, ter razsojamo v pogovorih o njem, kaj in zakaj, da je tako hitro odšel v boljši svet in pustil vse, katere je ljubil. Na zemlji je že tako. Naj se dogodi še tako izvanreden dogodek, hitro življenje ga zagrne v pozabljivost in vsakdanji novi dogodki celijo rane in nove rane nastajajo. Tako gre življenje in dogodki mimo nas kakor brzi vlak.

Te cvetlice krasijo njegov grob, te cvetlice mu bodo tudi vso večnost cvetele in mu delale čast, katero je tudi zaslužil, če znamo ceniti njegovo trnjevo življenje pot. Lahko je deliti dobrote, kjer se vzame s kupčka toda, deliti drugim kdor sam nima, je pa vse kaj drugega. Rajni Ignacij Slapnik je bil vseskozi mož revnega stanja, priprost in delaven, pri tem pa strokovnjak v svojem poklicu. Bil je narodno zaveden in do vseh ljudi odkrit in vsem naklonjen.

Rajni Ignacij Slapnik je šel preko težke življenjske preiskušnje, iste so ga naučile in izmodrile, da je vedel kaj življenja pomeni. Za to je bil potem srečnejši, ko je premagal vso bedo, ki se je navalila na njegove rame. Kdor nima v življenju težkih preiskušenj, ne bo lahko in ne zadovoljen živel na svetu.

Težka leta bede, bolezni in pomanjkanja, so bila za njega in so za marsikaterega sreča v življenju, če tudi mi ljudje sodimo, da je narobe. Mnogokrat mi je sam to rade volje priznal. Za to je bil in ostal zadovoljen in srečen v svoji družini, na katero je bil tako ponosen, na katero je tako ljubil. Kako je žaloval in bil neutolažljiv, ko mu je pred nekaj več kot letom umrla hčerka Frances, por. Habijan, toda nista bila za dolgo ločena, sedaj se radujeta skupaj v boljšem svetu v pravi ljubezni, kjer ni solz in žalovanja.

Tudi od moje strani naj priznam, da je bil blagopokojni Ignacij Slapnik številokrat v veliko pomoč v dnevih, ko se je pomoč težko kje dobila, posebno za časa let 1918 in 1919, ko je divjala influenza. Rajni je vsakemu rad prihitel na pomoč, če tudi je sam prav tako pomoči potreboval. Za to naj mu bo to v trajen hvalečen spomin!

Podružnica št. 3 SMZ

V današnjih časih, ko je ves svet v nervoznosti in negotovosti, da ne ve kaj se pride jutri, je tudi precej velika težava z našimi društvii, da se ne morejo tako razvijati, kot v prejšnjih mirnih časih. Da bi mislili na kakšno prireditve, je skoro nemogoče, ker ni mogoče dobiti, česar se potrebuje za prireditve. Saj si lahko mislite, česa bi naš rojaki najbolj pogrešali tam pri bari ...

Na zadnji seji je tudi članstvo naše podružnice o tem razmislilo in je končno prišlo do zaključka, da za letos opustimo misel na vsako prireditve. Ker pa je treba domačo blagajno držati v bilanci, da zamoremo držati obljube, katere je članstvo dalo pri vstopu v društvo, bodisi pri pogrebih ali pri drugih nezgodah, zato so člani na zadnji seji sprevideli, da druge pomoči ni, kot da vsak član prispeva v društveno blagajno 25 centov. To je bilo sklenjeno po daljšem razmotrivanju in v namenu, da bo naša domača blagajna zmogla domače obligacije.

Saj veste, da je tajniku težko opominjati vsakega člana posebej, zato vas prosim vse člane naše podružnice, da vpotevate sklep zadnje seje.

Z bratskim pozdravom,

John Urbas, tajnik,
15312 Holmes Ave.,
Tel. P.Otomic 2083.

Nekaj nasvetov

Hubbard Rd. — Prepriji so na dnevnem redu te dni, tudi v nekaterih enotnih glasilih. Sicer je včasih prijetno čitat razmotrivanja, kako naj bi se svet regiral in kdo naj bi mu komandiral; pri vsem tem je pa tudi malo poedučno, ko nam pripovedujejo, kako bi se Evropa morala "ronat." Mislim, da bo malo bolj težko, da bi jih kdo res kaj poslušal. Zdi se mi, da se tam ne bodo dosti ukvarjali s politiko, kot se mi tukaj, ki imamo vsega dovolj. Tam so in bodo še ljudje lačni in bodo v prvi vrsti gledali, odkje bodo dobili kos kruha, da se nasitijo. Po mojem mnenju je sedaj naša glavna skrb, da zbiramo denar in kolikor največ mogoče, da bomo lahko našemu sestradanemu narodu pomagali, ko bo prišel čas zato.

Pri zbiranju denarja pa ne smemo gledati samo na to "daj, brat daj," ampak moramo tudi vedeti, kam ta denar gre. Če gre samo za propagando, ne bo dosti hasnil in ne koristil sestradanemu narodu in če pridejo kot kaže sedaj in kot delajo na to tudi naši rojaki tukaj, da medved svojo tace položijo nanje, potem bodo prišli iz dežja pod kap in bodo še v večjem zatiranju kot prej. Seveda to jim želijo samo nekateri naši rojaki tukaj in precej pa kažejo na to tudi tiste slavne konference, da se nekaj takega plete. Seveda pri tem pa ne pozabijo kričati o tisti veliki demokraciji.

Moje mnenje je, da glasila naši jednot in zvez bi se ne smela vlikati v take zadeve in uredniki glasil, kakor tudi glavni odborniki bi se morali držati pravil, nikakor pa ne tlačiti vse članstvo v nekaj, s čemer se ne strinja. Posamezniki naj počenajjo kar hočejo, nikakor pa ni treba vsega članstva tlačiti v njih propagando. In ker so protesti na dnevnem redu, zato tudi jaz protestiram proti takem postopanju.

Vso čast Mr. Moleku, uredniku glasila SNPJ, ki se drži tako trdno na pravem stališču za članstvo v splošnem in daje lepe poduke tistim, ki mislijo, da bi moralo biti vse po njihovem. Jednote in zveze so podporne organizacije pa nič drugega in bi z njimi ne smeli delati nobene propagande. Kdor se zanima za zunanjo politiko, naj jo gre reševati v staro "kontro" in naj mirne ljudi tukaj pusti v miru. Jaz še vedno trdim in

Vozili smo se med vinogradi in od vseh strani so nam cingljali bogati grozdi. Zdelo se nam je, da vsaka grozdna jago

pravim "America first."

Čital sem tudi dva jako pomembna članka, ki jih je napisal urednik v Ameriški Domovini z dnem 6. in 7. t. m., katere bi moral prečitat vsak in bo videl, kam jadramo — mesto za odpravo vojske, pa rinemo že v tretjo. Tako se prekljamo na tem puklastem svetu. Sicer mene že dosti več ne briga in ne skrbi, ker sem že napravil pogodbo s sv. Petrom in se bom najbrže umaknil, predno se bo začela tretja svetovna vojna, če bo sploh kedaj te konec. Saj nam dan za dnem pripovedujejo veliki možje, da naj nikar ne mislimo, da bo že kaj kmalu konec tega klanja. Tako nam vse kaže, da je pred nami še "lepa" bodočnost za prepire in prepirke, kateri pa, po mojem mnenju, ne bodo dosti zaletli ali pa nič, ne prvi in ne drugi. Teh par Slovencev, ki rekel, je bolj težko, da bi sprebrnili ves svet, pa če še tako beramo in se pripravamo.

Saj smo tudi pri nas na Hubbard Rd. vsak svojih misli, a do preprirov na ne pride, kajti vsak se drži svojega ognjišča in pa špina obira. Ta dan je bilo klanje tudi pri Leskovcih. Naš Tone je bil klavec, saj mu pa ta posel tudi gre od rok, da je veselje. Posebno veliko štečincev je spravil s tega sveta v tej sezoni. Saj števila natančno ne vem, samo to pa vem, da mu gre vse po njegovi volji. Ko smo se pripravili h klanju, je naš Eddie najprej povabil vse sosede, da so prišli prijeli za noge. Tone je pa opravil svoje mojstrsko delo in potem, ko je bilo že vse očiščeno, sem se pa tudi jaz silil v ospredje, da bi pomagal djati zaklanega ntrance, pa mi je Tone povedal, da naj se kar lepo stran držim in da bo že on opravil, kar je potreba.

Takoj sem vedel, da me samo zato podi stran, da bi mu ne delal napote. Ko sem se odstranil in šel v mojo pisarno, so pa zopet kričali name, kje vendar "tiščim" mesto, da bi pomagal pri klanju in da mora Tone vse sam opraviti in narediti. Pa če bolj sem jim pripovedoval, da mi Tone ne pusti v "stih," več godrnjanja je bilo. Premišljal sem že, kako naj si pomagam. Saj pravim, če bi imel dobro pero, bi bil kar naprej pisal. Upam in pričakujem, da ga nekoga dne dobim po pošti tam kje iz Clevelanda. Minil je dan naših kol in krvavice so bile izdelane že pozno v noč. Ker sem se bil do tedaj že do dobra naspal, sem ustal in se prav pošteno najedel krvavic in potem pa zopet legel k počitku. Druge posebnosti ni bilo. Rečem pa, da je vse bolj fletno pri sosedih, kadar se pripravljajo h klanju. Upam, da se bodo kolone še nadaljevale. Pozdrav,

Frank Leskovic

Pridite na RAZVEDRILO v soboto 29. januarja v SND
St. Clair Ave.
na PLESNO ZABAVO
Skupnih društev
fare sv. Vida

da poje alelujo in vsaka da posebej žinga tisto "Ko bi jaz vedela, kje moj ljubi ..." (Ker so sede te pesmi ravno ušle z zika, naj mi ne bo štetu v z ro, če izbleknem, da se v bertonu kuha nova melodija pesmi. Ne bom izdal, kdo vzel pod pazduho in tekel v Barberton. Samo toliko mignem, da je bil tisti, ki Barbertonu najlepši glas naj že poje, ali pa kadar izmiva. Zdaj se pa dajajo prvenstvo.)

Naš France, ki bolj ob kozarec dobrega ohajčana pet sodov najboljšje pive, blažen ozre preko brajd globine svojega bloškega vzdihne: "Da, da, vinska nima grla, da bi vince samo ... zato je pa to naša dolžnost, da ji odvezamo sladko breme. No, kar se mene, se te dolnosti v polni ri zavedam in pri tem tuji lenarim, kadar se mi priliki. Zlomek je samo trup se to božjo gnado vedno dobi."

"Nič ne maraj France, na ga lačen, če nam bo danes v hodilo," ga potolažim, da net bi kar v avtu razmehčati da mi ne bi začel deklamirati, kako tako kot: Ujeteja vse tožba; ali pa: Jaz pa nisem bil vesel.

"Vidita fanta," jima zasobi razkladati, da bi ju zmedel njihju neodoljivem (to je tebi slovenska beseda, pa ne delaj kaj pomeni in tudi ne vesela paše sem; zapisal sem jima ne bo kdo rekel, da nisem dal vseh devet šol na Vrbovec hrepenenju po nacejanju ene dita, tukajle naokrog so vam pa sami slovenski farmarji sami fejsť ljudje. Svet tukaj precej višji kot oni pri jima kjer so tudi naseljeni naši dje. Zato pravimo tem planinci, onim tam pa dožijmo Eni kot drugi so pomost svoje kraje. Jaz ne bom kje je lepše, ker imam tam telje tukaj in tam. Vem, dim samo to, da so zares možaki vsi, pa tudi vsi naroceni na Ameriški minovino. Če druga ne dokazuje, da so fini ljudje, dajo nekaj na dobro čtivo, edino dobi v Ameriški do

edino dobi v Ameriški do, čeprav se rad ne ampak kar je res, je Kdor trdi drugače, je kdaj v svojem življenju s porča, kot tisti France. vozi po clevelandskih cestah pripoveduje ljudem, da petih zdravnikov spričeval se tlaku, na katerega je se glavo, ni nič hudega z

"Tamle onkraj ceste je žič, ki slovi po svojih ne ljvivih slivah, gori nad John Jalovec, prava gore grča, kjer sva ga nekoč sim ranjnim Lojzetom la iz največjih kozarec sva se potem zunaj mačl štljivo priklanjala in v vorjala z gnadljivo gos se ji je gotovo zelo korajžo, si navihala ponosno odkorajčila po na bojni pohod.

"Tamle spodaj kraljuje ry Strojini, kjer sem tudi del za mizo. Jerry me založi z ajdovo moko, ro naša Johana prekrsti eke, tako dobre in rahle, omedlevajo v skledi. In se tamle gori še drugi jaki, Gruber, Jack (nekdanji zal dragonec), je ne daleč od tukaj Mrs. belšek in tako dalje. Preve je, da bi vsakega posebej štel, saj si jih vidva itak zapomnila, ki nimata ni stvari pravih glav.

"Vidita in tamle gori Harpersfield in tam je Klausov France, slaven napreden gospodar. Če vse po sreči, bomo čez nut že peli za njegovo nam bo namreč pustil.

Lovrač

Spisal JAN PLESTENJAK

Lovrač je omahnul po skla-
nici drv in tedaj se je utr-
nil v njem. Zameglilo se mu
pred očmi, udrihal je z roka-
mi po drveh, lomastil z nogami,
njegovu telo so krivili kr-
vni oči.

Oče bruh, je kriknila Mil-
ka, pritekla v hišo.

Najbrž je kaj takega pil,"
je obregnila Marijanica in
bila na vežni prag. "Zakaj
liko pil?" ga je jokaje ka-
pila.

"Nak!" je zatulil Lovrač in
je stopil na noge. Ves
je bil, Lovriček ga je dr-
in jokal.

Oče, oče, pojdite v poste-
Nak! Nak!"

Še se je poglavo iz njega.
kriknil je z rokami in se po-
v hišo.

Morili! Zdaj vas poznam.
trupiti ste me hoteli. Pa
je spodletelo, ha, ha!"

asmejal se je krčevito, bo-
na v želodcu ga je zvila
va.

tedaj je Marijanica planila
ni njemu, mahala z rokami
ulila: "Takole je, ko obse-
vse krme, pijes in pijes—
em ti je slabo, meni pa kaj
ga — U-u-u—" Begala je
kobi kot nora.

Tudi minute ne ostanem več
tebi — niti minute ne!"

čela je grabi obloko in si
četi svezjenj.

Lovrač, ves slaboten, jo je
dal z razprtimi očmi. Ko je
čela culo, je zajokala še
neje in grozila: "Da te bo
pred vsem svetom! Svoji
tak očiček, fej!"

Kamerila je proti durim, Lo-
vrač je ves slaboten vendar
stavil pot:

"Nikamor ne pojdes! Spati!"
govorila se je v kamro.

Lovrač se je zvalil na klop
peči, otroci so zlezli v zape-

Ne, ni mi zavdala ona. Mo-
je bil urok, mogoče mi. Mo-
čatur, ki mu nisem hotel
še za pijačo, vino pože-
v čikom."

ty takih mislih je omotičen
pal.

XIX.

Predramil se je, preden je
stajalo sonce. Bil je truden,
stopen in čuden okus se mu
prelival po ustih. Kakor v
otoci se je spominjal vsega
ni si bil na jasnem, ali je bi-
vse tako, kot mu je nareko-
spomin.

"Previden bom le moral biti;
na in drugod. Saj mi res en-
at zavdajo," se je bal bodoč-
sti.

Zaobrnul se je na klopi in za-
til v sebi nemoč. "Kaj me je
že tako zdelalo?" se je iz-
čeval in ni mogel verjeti, da
ovek more v enem večeru to-
ko oslabeti.

Grenko mu je bilo pri sreč-
je pomislil, da mu poneha-
bo moči; zaklinjal se je, da
čene drugačno življenje. Zo-
te bo neomejen gospodar in
se mu bo moralo biti vdano in
poslušno. "Bomo videli! Da se
otresem trapaste misli na
lubezen, usmiljenje in obzir-
nost, jim že pokažem, vsem
kupaj. O, ne misli Marijanica,
boš pometala z menoj, ne!
Lovračem že ne! Oči so mi
najbrže ukazovale, da sem ti
prizanašal, sedaj so se te na-
radile, niso več zaslepljene. Je-
ni ne bi bil tako prizanašal, pa
čanes pa usiha v meni ali kaj,
nehak postajam in popustljiv
ni vase se preveč zaklebam. To
ni dobro. Jo že izučim, samo
ta vem, kje dobiva potuho in
do jo hujša. Drugače ne mo-
je biti. Morebiti sama na sebi
ni slaba, neumna je še in stva-
ni ne premissi, sploh pa malo
misli. Babnice so že take."

Teme slutnje so ga obile

Kraljestvo za eno samo laž

Nekoč je živel prav poseben
čeden kralj. Tako je bil prijete-
n, da sploh ni moči razumeti,
zakaj da mu je bila žena ušla.
Seveda ni kar tako tjavendan
zbežala kot bi ti in jaz — kaj
takega se pri kraljevih ne zgo-
di. A nekega dne je odšla s svo-
jim dvornim višjim nahlevar-
jem in v spremstvu nekaterih
prepotrebni članov svojega
dvora na potovanje — in tam
je tudi ostala. Užaloščeni, čed-
ni kralj je našel edino uteho v
Loredani, svoji muhasti hčerki,
ki se je pa malce po materi vr-
gla.

Za njen sedemnajsti rojstni
dan ji je čedni kralj dovolil, da
je smela napisati klatro dolg
list samih želja. A ona ni vzela
peresa v roko, tudi ni nič pre-
udarjala, marveč se je koj od-
ločila: "Moža, moža, moža, oč-
ka," je prijazno in brez obotav-
ljanja povedala. Čedni kralj je
padel iz vseh oblakov, toda, kaj
bi? Moral ji je ugoditi, če ni
hotel doživeti tega, da bi tudi
njegova hčerka odšla s prepo-
trebnimi člani dvora na poto-
vanje.

Princesa si je pa nekaj izmi-
slila in to je dala razglasiti po
vseh deželah: da hoče imeti za
moža najbolj zabavnega člove-
ka. In kdor bi ji znal pripove-
dati tako čudovite in čudne
stvari, da bi mu morala reči:
"lažes!" — tega bo vzela za
moža. Prišli so knezi in gospo-
di in cesarski sinovi in so ji še-
gavo in prikupno klatili zvezde
z neba. Toda ona jih je le pri-
skuto zavrnila: "Tako, tako.
Oh? Oh. — Prav, dobro, lahko
si to predstavljam." Do obu-
pa je spravila kraljevske sino-
ve.

Tedaj je rekel Sandor, naj-
slavnejši junaški princ, svoje-
mu polbratu, pastirju Mikšu:
"Tej nesramni, nosati in ušvi
princesi bomo tako zagodili, da
ji bo za zmeraj odklenkalo. Mi-
ni se niti ne bo treba lagati, pri-
povedoval ji bom kar storijo iz
svojega vsakdanjega življenja,
česar ne bo mogla verjeti ne
razumeti: pa jo bom ugnal v
kozji rog! A jaz je niti ne ma-
ram za ženo; vrget ji bom svojo
rokavico v obraz. Potem bo pa
tako osramočena, da se ne bo
hotel noben kraljevski sin, ki
mu je kaj do časti, udeležiti več

te trapaste tekme. Kaj praviš
na to, Mikša?" Mikša se je po-
stavil v pozor in je izjavil obču-
dujoče: "Sijajno, moj visoki
brat! Kaj takega ste si mogli
samo vi izmisliti!" — "Veš kaj,
dragi moj, jaz bi te prav za
prav lahko s seboj vzel," je de-
jal junaški princ sinu svoje do-
jilje in še dodal: "Dober vpliv
imaš name in sploh si fant od
fare." Pastirju je dal lep plašč
in ga imenoval za svojega adju-
tanta.

Ko sta oba brata prišla na
kraljevski dvor, je dobri kralj
tako nejevoljno dejal Sandor-
ju: "Pustiva vse ceremonije,
vaša kraljevska visokost! Do
grla in čez sem sit te snubaške
gonje. Vi ste videti, ko da boste
kos tej komediji in jo boste
uspešno končali. Rad bi že mir
imel. Le pojdite skozi srebrno
dvorano na desni, potem kar
naravnost in pridite točno v
knjižnico. Tam dobite prince-
so. Oprostite, da vas ne spre-
mim, a jaz nimam nobenega po-
trpljenja več."

Mikša je kar butal v vrata in
jih sunkoma odpiral pred ju-
naškim princem, ki je divje
drevil naprej, in kmalu sta bi-
la pred bralnim prestolom
princese, ki je zdolgočasna za-
prla knjigo. Sandor, ki je z
zlatom vezeni plašč odgnil in
ga vrget preko rame, je poteg-
nil krivo sabljo iz nožnice in
je kleče počastil princeso. Mik-
ša je začuden obstal v senci
kotu pri vratih, zakaj take na-
stop je bil povsem izven nju-
nega načrta.

Mala Loredana je bila res
višek nesramnosti, zakaj, prav
nič se ni na prvi pogled zalju-
bila v Sandorja. Marveč je le
malomarno utripala s trepal-
nicami, in ga je raztreseno opa-
zovala skozi lornjon. Potem je
nastavila to napravo na Mikšo
in je rekla:

"Kdo je pa tale tam v kotu
pri vratih?"

Sandorju je šinila junaška
kri v glavo. Kakor gumijasta
žoga je poskočil kvišku in de-
jal:

"Prosim, princesa, da osta-
nete pri stvari. Prišel sem, da
izpolnim določene pogoje in
vzamem mogoče povedem domov!"
Zakaj navzlic njenemu nesra-
nemu, navzgor privahenemu
nosku, mu je bila tako všeč,
da je v mislih računal s spremem-
bo konca zadnjega prizora. Lo-
redana pa je venomer gledala.

Mikšo skozi lornjento in je re-
kla:

"Vi tam — kako vam je pa
ime?"

Mikša se je še bolj stisnil v
kot in je v zadregi odvrnil:

"Oh—nič, nič — jaz sem kar
tako prišel zraven . . ."

Princesa je jezno zavzdihni-
la, potem je zadržno dejala ju-
naškemu princu:

"Torej, prosim, začnite! Po-
slušam!"

Take nepričakovane muhe so
spravile Sandorja iz tira. Bil
je navajen, da so se dekleta ob
pogledu nanj kar razcedila. Za-
torej je hudo pogledal s svoji-
mi plamtečimi očmi, pogladil si
je črne brke in se zbral. Nato je
začel predavati o svojem po-
slednjem doživljaju:

"Torej poslušajte, prekras-
na! Ko smo nočjo prekoračili
gorovje in smo se utaborili ob
vznožju strašne, grozeče peči-
ne za čez noč sem videl kako se
je sklanjal nizdol pošastni
zmaj in je kazal zobe."

"Tako, tako," je rekla prin-
cesa.

"To je bila pošast, ki je blju-
vala ogenj in je bila kri in je
imela dolge čekane. Velikanska
pasja glava je tlačila na kača-
stem vratu, truplo rdečih lu-
skin pa je bilo na štirih želez-
nih krempljastih nogah."

"Oh, kaj še . . ." je rekla
princesa.

"Bodičasti rep je tical v bi-
volškem rogu; strašen pogled!
Že je pošast čavnila po meni,
tedaj sem izdrl sabljo . . ."

Princesa je zazdehalala.

"Odkedal sem ji pasjo gla-
vo — pa so zrastle koj tri dru-
ge. Z enim samim zamahom
sem odsekala te tri glave — pa
je zajezljalo devet groznih
zmajskih glav proti meni!" Ju-
naški princ si je obrisal pot s
čela.

"No, to je bilo pa hudo."

"Takrat sem spoznal, da po-
šasti ne bo moči uničiti s člo-
veškim orodjem. Izdrl sem pi-
štolo izza pasa in jo nabil z
blagoslovljenimi srebrnimi kro-
glami, ki sem jih zmeraj nosil
s seboj."

Princesa je pogledala skozi
okno, rekoč:

"To pa ni bilo neumno," je
dejala princesa in je ostro po-
gledala v kot pri vratih.

"A kako uničiti devet glav z
eno kroglo? Medtem ko sem
se boril ko besen, da bi pošast
odganjal od sebe. Pri tem sem
moral pa ves čas paziti, da ni

padla nobena glava več, zakaj
namesto glave so zrastle tri no-
ve."

"Čudno, čudno," je rekla Lo-
redana in si je pripravila bla-
zine za popoldansko spanje.

"Tedajci mi je šinila prava
misel v glavo: medtem ko sem
se z desnico branil pred glava-
mi, sem z levico izstrelil blago-
slovljeno kroglo naravnost v
glavno žilo."

"To pa ni bilo nerodno," je
dejala princesa in je položila
glavico s privihamim noskom
na blazine.

"Kadeča se kri je mogočno
pljusnila kvišku ko črna reka
lave in bi me bila skoraj zadu-
šila, a . . ."

"Že mogoče . . ." je rekla
princesa vsa v dremavici in je
začela prav fino in ljubko smr-
čati.

Takrat pa je junaški princ
divje zaklel in je rekel nekaj,
česar še noben človek ni rekel
kaki princesi. Odvihral je proč
in tako zaloputnil z vrati, da je
kar zagrmelo.

Princesa se je koj zdramila.
"Naj pride tisti tam takoj iz
svojega kota sem," je oblastno
zaukazala in je z lornjonom po-
kazala na prostor tik pred pre-
stolom. Mikša se je splazil ven.

"Kdo pa si prav za prav?"

"Na povelje, gospodična
kraljevska hči, jaz sem spreml-
jevalec visokosti, princa Sandor-
ja," je obotavljaje se pove-
dal Mikša.

"To ti je pa dolgočasen pa-
jac," je Loredana omalovažu-
joče dejala, "ali se ti ne znaš
bolje lagati?"

"Jaz se sploh ne znam laga-
ti in vse po resnici povem; kaj
hočete, trapa je trapa," je re-
kel Mikša v skrbeh.

"No, pa vsaj poskusi!" ga je
vabila princesa.

No, si je dejal Mikša, če se
je že treba lagati, se bom pa ta-
ko lagal, ko pes teče; prav.
Torej: "Princesa Loredana je
najbolj nepotrebna, najbolj
nesramna smrkovka, ki je
sploh kdaj mučila kako spleti-
no . . ."

"E . . .!" je rekla princesa
in je zazijala.

"V vsej državi znajo dekleta
kuhati, peči, presti, tkati, lika-
ti, vrtnariti, streči . . ., samo
princesa Loredana ne zna prav
nič in nič!"

"Uf!" je zakričala princesa
in je tako srepo pogledala, ko
da bi hotela Mikšo z očmi pre-
bosti.

"Ona zna samo zafrčkati, kar
so pridni stkali in napredli;
ona zna samo požreti, kar so
marljivi napravili, in pojosti,
kar so drugi skuhali . . ."

"O, to se lažeš! To si se zla-
gal!"

"Ona nima nobenega srca, iz
ljudi se le norčuje, a nikogar
ne more imeti rada . . ."

"To je debela laž! Debela
laž!" je kričala princesa, ki je
bila rdeča, ko kuhan rak in so
se ji debele solze trkljale po
njenem šegavem, majhnem no-
sku.

"Loredana ima samo muhe v
glavi in misli le na to, kar jo
zabava. Ona je lutka brez du-
še . . . in zato sploh ne bo dobi-
la nobenega moža in bo ostala
vsa zgrbljena, zgubana, brezzo-
ba stara devičica," je hladno-
krvno sklenil Mikša.

"Ti si pač največji lažnivec,
kar sem jih sploh kdaj videla!"
je kriknila princesa in se glas-
no jokajoč vrgla pastirju krog
vratu.

Čedni kralj je kar žarel od
sreče, ko je stal na pragu; bla-
goslovil je mladi par in dejal:
"No, zdaj bo pa vendarle mir
v hiši. Vzemi, vzemi jo, Mikša,
pa še krono zraven — tamle v
nočni omarici je — jaz pa odi-
dem in bom zase živel."

Prijatelj's Pharmacy
SLOVENSKA LEKARNA
Prescription Specialists
Vogel St. Clair Ave. in E. 68th
ENDicott 4212

DELO DOBIJO

DIP TANK BARVARJI

Truckerji
Strojni riviterji
Pomagači riviterji
Press operatorji
in pomagači
Operatorji škarij

Drugi in tretji ših

Plača od ure.

**THE CLEVELAND
TRACTOR CO.**

19300 Euclid Ave.

(22)

VOZNIKI TRUKOV

Stalno delo

Unijska plača

The Star Elevator Co.

E. 38th and King Ave.

(19)

**Moške in ženske
splošna tovarniška
dela**

se potrebuje za

6 dni v tednu
48 ur dela na teden

Plača za ZACETEK

Moški 77½c na uro

Ženske 62½c na uro

Morate imeti izkazilo držav-
lajnstva. Nobena starost ni ome-
jena, ako ste fizično sposobni
opravljati delo, ki ga nudimo.

Zglasite se na

Employment Office

1256 W. 74. St.

National Carbon Co., Inc.

(20)

DELAVCI

Za delo znotraj in zunaj

Dobra plača od ure

THE WHITE MOTOR CO.

858 E. 79. St.

(21)

OSKRBNICE

Poln čas 5:10 popoldne do 1:40 jutraj

Šest noči v tednu.

V mestu—

750 Huron Rd. all 700 Prospect Ave.
Plača \$31.20 na teden.

Delni čas—

1588 Wayne Rd., Rocky River.

Tri ure na dan, 6 dni v tednu.

Plača \$9.90 na teden.

Ako ste zdaj zaposleni pri vojnem delu,

se ne prijavite.

Employment Office odprt

od 8 jutraj do 5 popoldne vsak dan.

razen v nedeljo.

Zahteva se dokaz o državljanstvu.

The Ohio Bell Telephone Co

700 Prospect Ave., Soba 901

(25)

DELO DOBIJO

DELO IMAMO ZA ŽENSKO

za

Pomivanje posode

Pomivanje kozarec

DELO IMAMO ZA MOŠKE

kot

Pomivanje posode

Oskrbnika

Plača in hrana ter uniforme

odvisno od dela

Zglasite se v Time Office, vhod zadej

HOTEL STATLER

E. 12. St. in Euclid Ave.

Od 9 jutraj do 5 popoldne.

(21)

MOŠKI za tovarniško delo znotraj,
važna industrija, stalno delo sedaj in
po vojni.

THE UNION SALT CO.

E. 65th in Lake Erie

(21)

MALI OGLASI

Hiše naprodaj

Za 2 družini, 4 in 4 sobe, pod-
strešje ometano, v dobrem stan-
ju, blizu cerkve Matere Vne-
bovzete v Collinwoodu. Ugo-
den nakup za \$6,500.

Za 2 družini v prvovrstnem
stanju, 5 in 5 sob, vzdane
shrambe, velik lot, garaže, bli-
zu E. 140. St. Cena \$8,500.

B. J. Hribar

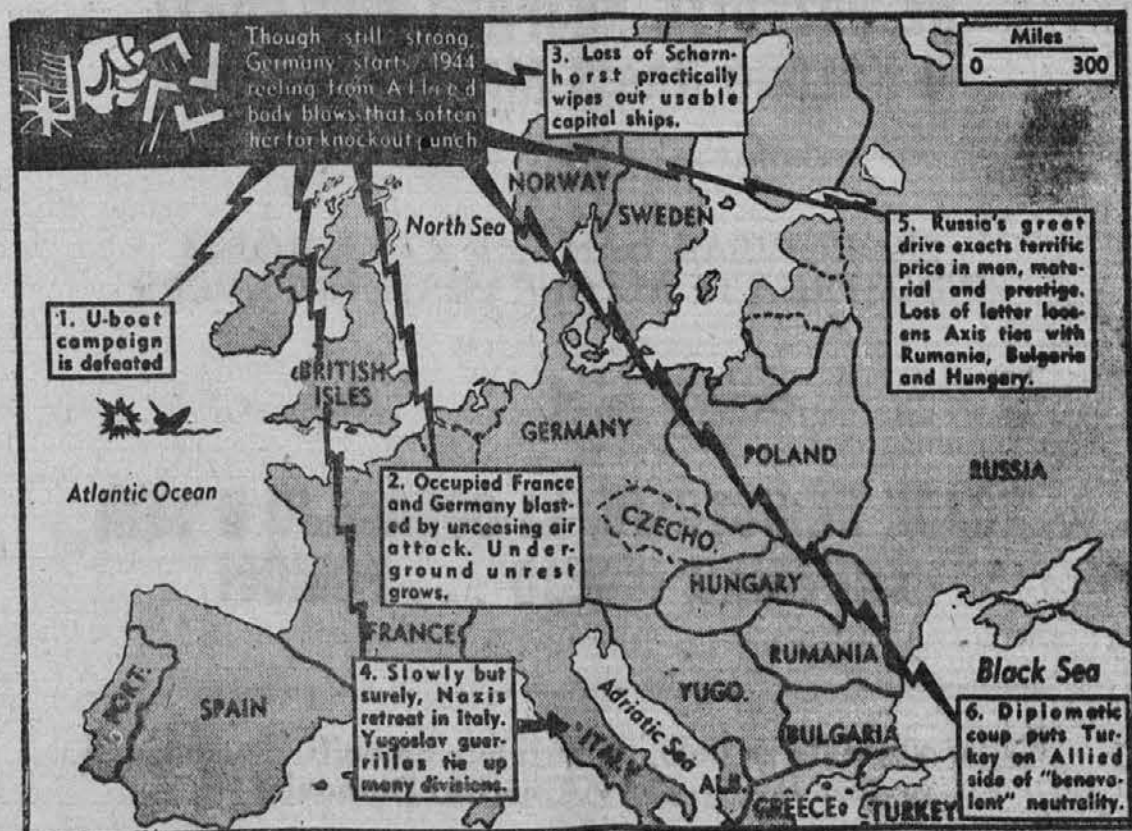
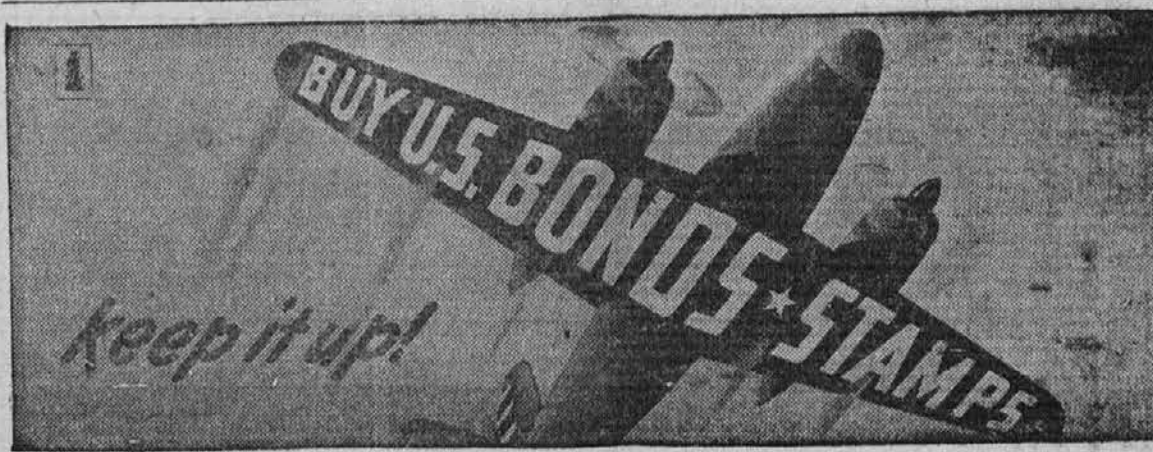
954 E. 144. St.

(20)

Hiša naprodaj

Za 2 družini, 1780 E. 31. St.,
5 sob zgoraj, 6 spodaj, vse od-
dano, v jako dobrem stanju, ve-
lik lot, dobra zemlja za vrt. Ce-
na \$4,500. Zglasite se pri Jack
Wiesner, 1726 E. 31. St.

(21)

Po Nemčiji pada od vseh strani. — Gornji zemljevid nam kaže, kateri kraji po Nem-
čiji, ki so najvažnejši z vojaškega stališča, sedaj najbolj trpe radi neprestane napada-
nje od strani zaveznikiških armad in pa zračne sile. Vse tako izgleda, da se je pričela Ht-
lerjeva evropska trdnjava rušiti.

Jo Van Ammers-Kuller:

UPORNICE

ROMAN

Nekega solnčnega, toda še mrzlega popoldneva jo je mahnil stric preko Koepoorte, ker bi rad videl, kako rušijo stare mestne nasipe. Miebetje je hotela izkoristiti očitno ugodno starčevno razpoloženje in je bleknila brez ovinkov: "Stric, jaz nočem več biti vam in teti v nadlego in bom v bodoče poskrbela, da si sama zaslužim svoj kruh."

Lodewijk Coornvelt se je za hip ustavil, se z rokami naslonil na zlati gumb svoje palice in gledal žilavi boj, ki so ga pri rušenju imeli delavci s stolpi starim kamenjem. Po njegovi glavi so hrtele začetne vrstice nove pesmi: "Žalni spev na porušeno obzidje mojega rodnega mesta." Pravkar je iskal težavno rimo in radi tega ni preveč prijazno odvrnil glasu svoje nečakinje, ki ga je zmotila pri njegovem najljubšem opravku. "Pravkar sem razmišljal; kaj bi radi, dete moje?"

Miebetje je ponovila svoje besede, ne da bi si prikrivala, da je pričela njena samozavest že popuščati. Čemerno je odvrnil stric Coornvelt svoje misli od "žalnega speva." "Dete, vi nam niste v nadlego," je dejal določno in kratko, kar je pri njem po navadi pomenilo, da je neka stvar zanj vseskozi opravljena.

Deklica je pod gubami svojega šala krčevito sklenila roki. S svojim najnežnejšim glasom je skoraj mrmraje nadaljevala: "Stric, več kakor dobrotno je od vas, da tako govorite; toda tudi meni ni ostalo prikrto, kako zelo vas teže slabi časi in zastoj v vseh trgovskih poslih. Francoski govorim prav tako dobro kakor holandski, igrati znam na harfo in klavir in vem zadosti, da bi lahko postala vzgojiteljica v kaki plemiški hiši."

Stric Coornvelt se je napol okrenil in meril deklino postavbo od glave do pete. Medtem ko je težkega srca dajal slovo nekam pompozno se gradečim verzom, je nestrpno vprašal: "O čem brbljate prav za prav, dete moje?"

Plaho se je Miebetje ozrla navzgor v strogo obličje, ki je, okrašeno z visokim klobukom, bilo videti še bolj dostojanstveno kakor pod domačo čepico. Vrh tega je rezki veter debelo meso na licih modro rdeče pobarval in težki dvojni podbradek je mogočno počival na imenitno spleteni črni ovrtnici, preko katere je bil kolikor mogoče visoko zapet ovrtnik temno zelenega kožuha.

"Z vašo priprošnjo, stric, bi poskusila dobiti službo vzgojiteljice."

"Pa čemu vse to?" Stričev glas je bil zopet glasen in grmeč kakor takrat, kadar je opominjal in karal. "Ali hočete res družini, ki vas je tako ljubeznivo sprejela, nakopati sramoto, da je zapustite kot dninarka?"

Debele otroške solze so zalile temne deklinine oči; jasno je čutila, da je njena stvar že izgubljena. Vendar je hotela igrati še zadnjo karto. "Stric, to je bila poslednja želja moje matere. Pred svojo smrtjo je govorila z menoj o vsem. Naj vam bom čim manj v nadlego in naj se potrudim, da čimprej v kaki imenitni družini kot vzgojiteljica."

"Te prekleto besede ne maram več slišati!" je zagrmel stric Coornvelt. Delavci na že napol porušeni utrdbi so rado vedno dvignili glave. "Vaša ma-

ti me je bilo prosila, naj se zavzamem za nepreskrbljeno sirtoto. Vaša mati — vaša nepriстойna nestrpnost me sili k tem besedam — vaša uboga mati je morala občutiti težo božje roke. Za kazen, ker se je tako lahkomišlno poročila, je izgubila svoj stan in si je morala z delom svojih rok služiti svoj kruh."

Miebetje je požrla besede svete jeze, ki so ji silile na trepetajoče ustnice. Njenemu ostremu pogledu namreč ni ušlo, da so stričeva tolsta lica čudno zadržela in da so stale obilne solze v njegovih trdih, sivih očeh. Nejasno se je prvič pojavilo v njej spoznanje, da se ljudje mučijo med seboj in se sovražijo mnogo bolj radi nazorov kakor pa radi dejanj. Lahko bi govorila z angleskim jezikom in vendar bi nikdar ne mogla strica prepričati, da se nista njena mati in ona v njuni dobrodošlici modni trgovini nikakor čutili ponižani ali osramočeni, in da ji je bila milosčina v hiši njej notranje tujih sorodnikov grenkejša, kakor pa ji je sploh kdaj mogel tekni težko zaslužen kruh pri neznanih ljudeh.

Pošten ohlip je zavil preko porušenih utrd. Stric Coornvelt je potisnil svoj širokokrajni klobuk krepke na obraz in je urnih korakov stopil dalje. S kratkimi, trdimi udarci je njegova palica spremljala vsako njegovo stopinjo. Skozi gosti oblak jeze, ki se je zavil vanj, je komaj še opazil nežno deklino, ki ga je komaj dohajala. Pač pa ni pozabil z natančno odmerjeno postopnostjo odzdravljati spoštljivim pozdravom skoraj vseh, ki so ga srečevali. Navzlic svojemu srdu in žalosti ni Miebetje zamudila ugotoviti, da se je stric Coornvelt delavcem na utrdbah, ki so zasajali lopate v tla in snemali svoje čepice, zahvaljeval na ta način, da je dvigal palico do višine svojega klobuka. Stražo pri vratih je pozdravil z udarcem gumba pri palici ob rob klobuka, štacunarjem pa, ki so ga pod pristrešji stoji pozdravljali, je izkazoval to čast, da se je s prsti za trenotek dotaknil svile svojega pokrivala.

Ko sta pa dospela na Beestemarkt, je lastnik volnarne, špartansko kljubujoč nevarnosti, da se prehladi, snel svoj klobuk z glave in spoštljivo obstal pred neko hišo. "Tu," je dejal s svečano ponižnim izrazom, "je živel največji nizozemski pesnik, tu je ustvarjal in trpel," in z zvonkim glasom je povedal nekaj verzov pesmi, ki jo je pred devetimi leti o priliki mojstrove smrti iztrgal muzi.

Z vso spoštljivo pazljivostjo, kar je je zmogla, je francoska nečakinja poslušala povzdignjene glasove. Upala je, da si je s tem zaslužila pravico, da je v trenutku, ko je stric posadil klobuk nazaj na glavo in premaknil svoje ogromno telo, ponižno šepetaje znova začela: "Stric, ko bom polnoletna, potem vendar ne boste več moj varuh. Ali bimi nehoteli takrat pomoči, da bi mesto vzgojiteljice?"

Zopet ni mogla nevarne besede izgovoriti do konca. Temna jeza je zagorela v stričevih očeh, katerega je tako trdo splasila iz zanosnih spominov na kralja pesnikov. S težavo se je sili k hripavemu šepetu in jo nahirulil: "Vi ste neubogljiv, od hudičevega napuha obseden otrok!"

Miebetje se je vsa tresla od razburjenja; pod svojim cvetnim šalom je do krvi zarila nohte v dlani. "Ko bom polnoletna," je bruhnilo iz nje, "bom lahko tudi brez vašega privolenja postala vzgojiteljica..."

Stric Coornvelt je potreboval nekaj minut, preden si je opomogel od začudenja, ki mu je vzelo besedo. Potem pa je opravil to zadevo s prezirljivim smehljajem. "Ali res verjame, da vas bodo kje sprejeli za vzgojiteljico, če bom ljudem, ki bodo poprašali po vas — če bom vsem ljudem pisal, da ste nesramna in drzna stvar in da nikakor niste pripravi za vzgojo otrok?"

Prišla sta zopet do hiše. Stric Coornvelt je z velikim, blestečim se ključem odklenil vrata in vstopil pred svojo nečakinjo. Miebetje je zagledala dolgo, mrzlo belo vežo pred seboj in številna zaprta rjava vrata; na modrih in belih vzorcih kamenitih tal je čula svoje korake in vdihavala votlo vlažen duh po apnu... Slepota od solz je komaj še zaznavala lesene stopnice, ki so vodile v njeno sobo. Tam zgoraj je stal na omari iz lesketajoče se mahagonovine žalosten in ves premel, v svoje rumeno perje zavrt, njen edini tovariš, njen ptiček.

Ko je naslednjo noč Saartje, sostanovalka v dvojni postelji, že trdno spala, je Marija Elizabeta pokleknila k svojemu kovčku. Dolgo je brkljala po velikih škafli, ki je na dan njene prihoda radi množice svilenih in žametastih cunjic vzbudila veliko začudenje leidskih sestričen. Potem je s šivanjem sedla k mizi. Sveča je dogorela in nočni čuvaj je naznanjal tretjo jutrnjo uro. Tedaj so njeni urni prsti ljubkujoče uredili celo vrsto drobnih, umetnih cvetlic, rož, nageljnov in temno sijočih mačeh. Okrog njenih ustnic, ki so znale biti tako otroško mehke, se je zarezala poteza trdne odločnosti.

"Ko pojdem po jutrišnjem," je dejala sama sebi, "h krščanskemu nauku, bom tik pri cerkvi rekla, da sem pozabila svoje sveto pismo; potem stečem hitro nazaj do Maarsmansteega. Cvetlice bom v majhni škafli prav lahko skrila pod svoj šal."

Niti Saartje ni smela vedeti o tem, čeprav je bila Miebetje prepričana, da je ne bi izdala stricu Coornveltu. Kajti tudi sestrična bi videla v tem sramotno početje, da hoče članice spoštovane in ugledne Coornveltove družine prodati delo svojih rok v trgovini!

Toda če se posreči, če se zelo previdno loti te zadeve, si bo sčasoma lahko prihranila kako vsoto. Seveda bo dolgo trajalo, morda dve leti, toda potem bo vendarle imela toliko denarja, da bo plačala potovanje v Pariz, kjer ji bo dobri in ustrežljivi monsieur Michel gotovo lahko preskrbel ka-

ko službo.

Deklino sree je živahneje utripalo, ko je pomislila, da bo imela sama denar, ki ga bo sama zaslužila, v varnem kotičku svojega kovčega. Kajti samo po sebi razumljivo ni dobila prav tako kakor ne Bram in domače hčere niti pare v roko.

Nikdar ni občutila svoje odvisnosti tako močno kakor v nedeljskih jutrih, ko je ležal na mali mizici v veži za vsakega člana družine odštet en groš in trije vinarji za pušico.

Kakor mu je velevala dolžnost, je monsieur Michel poslal mali znesek, ki je po odtegnitvi za zdravniški račun in po-

grebne stroške ostal od prodaje materine modne trgovine, stricu in varuhu. Tega denarja, ki ga je stric s tedenskim vložkom v hranilnik — tudi v tej zadevi ni zapostavljal nove sorodnice za svojimi lastnimi hčerami — imel zaklenjenega v svoji omari, bi gotovo ne dobila, če mladotna kaj ukrene zoper njegovo voljo.

Marija Elizabeta je še dolgo nemirno bedela, tudi ko je že zaklenila sadove svojega skrivnega nočnega dela v kovčeg.

Zbrala je komaj toliko, da je še enkrat odmolila večerno molitev. Vedela je storila danes prvi korak proti goljufije in da se pregrešila zoper najpleššo otroško dolžnost, zokorščino in hvalenost. (Dalje prihodnjik)

4th WA
LOA
Let's All Back The A

NAZNANILO IN ZAHVALA

Z globoko žalostjo v naših srcih naznaniamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem tužno vest, da je nemila smrt posegla za pet v našo sredo in nam iztrgala našega ljubljenega očeta

JOSEPH MISMAS

p. d. Luklov

Blagopokojni je za vedno zatisnil svoje trudne oči po dolgotrajni bolezn, dne 3. januarja t. l. K večnemu počitku smo ga položili po opravljenih cerkvenih obredih v cerkvi sv. Vida, na Calvary pokopališče.

Pokojni je bil 57 let star, ter je bil doma iz vasi Spodnji Kal, fara Ambrus, odkoder je prišel v Ameriko pred 40. leti.

V dolžnost si štejemo, da se tem potopiskreno zahvalimo vsem onim, ki so s krasnimi venci okrasili krsto dragega očeta. Najlepša hvala bodi izrečena tudi vsem onim, ki ste darovali za sv. maše, ki se bodo brale za mir pokojne duše pokojnika, kakor tudi vsem, ki so ga prišli kropit, ko je ležal na mrtvaškemu odru, ter vsem, ki ste ga spremlili na njegovi zadnji poti na mirodvor.

Našo zahvalo naj prejme Rev. Father Adrey za lepe cerkvene pogrebne obrede, ter pogrebni zavod Frank Zakrajšek za vzorno urejen pogreb in vsestransko zadovoljivo postrežbo v dneh bridkosti.

Iskreno zahvalo izrekamo vsem sosedom za vso pomoč in tolažbo, ki so jo nam nudili tem času, kot tudi vsem onim, ki ste na en ali drugi način nam stali na strani, nam bili v pomoč in tolažbo, ob izgubi dragega očeta.

Hvala pogrebem od društva Lunder Adamič št. 28 SNPJ, katerega društva je bil pokojni član.

Bodi vsem skupaj izrečena naša globoka zahvala za vse, kar ste nam dobrega storili.

Tebi, dragi oče, bodi lahka ameriška grobda. Prestal si težnje in tugo tega sveta, sedaj pa se kraj svoje ljubljene soproge, naše nepozabne mamice, nahajaš v nebeškem kraljestvu. Počivaj v miru. Spomin na vaju bo ostal naših srcih do konca dni, dokler se zopet vs skupaj ne snidemo na kraju večnega miru in blaženstva!

Zalujoči ostali:

Joseph Mismas, sin; Elsie Sell, hči; T/5 Harry Mismas in Cpl. Albert Mismas, sinova; Angela Grill, svakinja.

Cleveland, Ohio, dne 21. januarja 1944.

NAZNANILO PREMESTITVE

zdravniškega urada

iz

15619 WATERLOO RD.

na

10535 CARNEGIE AVE.

Telefon urada: RA 2741

Rezidence: YE 8222

Ako ni odgovora, pokličite

CE 3500

DR. LOUIS J. PERME

ŽENINI IN NEVESTE!

Naša slovenska unijska tiskarna vam tiska krasna poročna vabila po jako zmerni ceni. Priidite k nam in si izberite vzorec papirja in črk.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Ave.

HEnderson 0628

Ali iščete delo?

Ako iščete delo v kaki tovarni, ki izdeluje vojne potreščine

NE POZABITE NAJPREDJ POGLEDATI V KOLONO NAŠIH MALIH OGASOV!

SKORO VSAK DAN IŠČE KAKA VOJNA INDUSTRIJA TE ALI ONE VRSTE DELAVCEV

VOJNE INDUSTRIJE, KI OGLAŠAJO V TEM DNEVNIKU IŠČEJO... POMOČ!

Kadar vprašate za delo, ne pozabite omeniti, da ste videli tozadevni oglas v Ameriški Domovini

Racijsko prosti!

17. JANUARJA DO 29. JANUARJA

Ženski čevlji

- TIES
- PUMPS
- STRAPS

iz usnja in suede črni ali rjavi

\$1.00 do \$2.95

F270

OPA je dovolil, da se 15 odstotkov zaloge ženskih čevljev lahko proda brez racijskih znamk od 17. januarja do 29. januarja. Pregledali smo našo popolno zalogo, in pronašali, da vam bomo lahko nudili usnjene in suede čevlje v črni ali rjavi barvi, po cenah, določenih po OPA.

Mandel's Shoe Store

6107 ST. CLAIR AVE.